

skridt i Sammenligning med den gældende Lovgivning, havde jeg selvfølgelig ikke fremsat Forslaget, men ogsaa i den ændrede Form, som det efter Udvalgets hidtidige Behandling synes at skulle faa, mener jeg, det indeholder Fremskridt. Det er jo lykkedes paa en Række Punkter at naa til en Udformning, som har faaet Tilslutning fra fire Partier. Kun paa et enkelt Punkt staar det konservative Parti eller stod i hvert Fald endnu i Gaar under de Forhandlinger, som da fandt Sted, saaledes som de er refereret overfor mig, paa et Stade, som lod formode, at man ogsaa med Hensyn til dette Punkt kunde naa til at faa konservativ Tilslutning, eventuelt hvis det undergik en Ændring, som sikrede imod Anvendelse af Oplysningspligten overfor Virksomheder af særlig Karakter.

Forholdet er imidlertid det, at naar man forlænger Gyldighedstiden for den hidtil gældende Forligsmandslov til den 1. Marts 1927, bliver der dog en Maaned til at fortsætte Forhandlingerne i i dette høje Ting og føre Sagen frem til Behandling og forhaabentlig Gennemførelse ogsaa i det høje Landsting; og efter den indgaaende Drøftelse, der har fundet Sted, efter at man er naaet til en Overenskomst paa en Række af de Punkter, hvor der blev rejst Tvivl om Lovforslagets Hensigtsmæssighed ogsaa fra konservativ Side, og efter at der i Virkeligheden kun staar eet Punkt tilbage, der bereder Vanskeligheder, mener jeg, at vi maa kunne naa igennem disse Vanskeligheder — hvis det i det hele taget er det ærede konservative Partis Mening, at vi skal naa til en Reform paa dette Omraade — i Løbet af de 4 Uger, der vil være til Disposition, hvis det Lovforslag, som vi i Dag behandler, gennemføres. Derfor er det, jeg har tilladt mig at henstille til det ærede Parti, at man ikke stillede det Ændringsforslag, som nu er fremsat, og har udtalt, at jeg maatte fraraade dets Vedtagelse, hvis det ikke des mindre fremsattes, hvilket altsaa nu er sket.

Heri ligger ikke paa nogen Maade en Udfordring til nogen Side, end mindre en Opgiven af det Standpunkt, som jeg tidligere har indtaget i denne Sag: Ønskeligheden af, at alle Partier medvirker til en Lovgivning paa et Omraade som det, dette Lovforslag angaar. Jeg haaber, det vil lykkes i den Tid, der tilvejebringes, hvis det her foreliggende Lovforslag vedtages, at føre Forhandlingen til en lykkelig Ende; det kan lykkes, hvis der er

god Villie, og en saadan tør jeg maaske trods alt stedse forudsætte er til Stede hos det ærede Parti.

Bouet: Hvis den højtærede Minister stadig ønsker Tilslutning fra de fire Partier, vil det være naturligt at imødekomme vort Ønske og forlænge Loven saaledes, som vi ønsker det. Der er jo ikke noget i Vejen for, at vi i Løbet af en Maaned kan blive enige om dette Spørgsmaal. Det kan Ministeren muligvis nok opnaa. Men der bliver dette tilbage, som den højtærede Minister ikke var inde paa, og som jeg fremførte, første Gang jeg havde Ordet, Hensynet til de rent faglige Forhandlinger, som nu foregaar mellem Organisationerne, og hvor jeg mener, det vil være uheldigt, om Forligsmandsloven skifter Karakter, og her tror jeg, at jeg er eller i hvert Fald var i fuld Overensstemmelse med den højtærede Minister, da han forelagde Forslaget til Ændringer i Forligsmandsloven, idet han den Gang saa stærkt, som han kunde, opfordrede til at arbejde energisk for, at Loven kunde blive færdig, inden den gamle Lov udløb, og den højtærede Minister tilføjede: thi det vilde være meget uheldigt, hvis man skulde ændre Loven midt under Overenskomstforhandlingerne. Det er akkurat det samme eller i hvert Fald meget nær det samme, som jeg sagde her. Den højtærede Minister har altsaa paa et tidligere Tidspunkt været af ganske samme Opfattelse som jeg, og hvis de øvrige Partier ønsker Tilslutning fra vort Partis Side, vil jeg derfor henstille, at man følger vort Ændringsforslag og forlænger Loven til 1. Januar 1928. Jeg tror, dette vilde være det bedste baade for Forhandlingerne og for den Form, som Loven eventuelt skal have. Thi det er givet og rigtigt, at denne Lov vil, naar den skal vedtages paa forholdsvis kort Tid, blive jasket igennem, og er der noget, der er rettet Kritik imod ude fra Vælgerne Side, saa er det netop dette, at de Love, som kommer fra denne Forsamling, undertiden ikke er saa vel udformede, som det kunde ønskes.

J. Jacobsen: Jeg skal tillade mig at anbefale det høje Ting at stemme imod det stillede Ændringsforslag.

Lundberg: Da det ikke er det Forslag til Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder, som den højtærede Minister fremsatte den 11. Januar, der i dette Øjeblik er til Behandling, skal jeg fornuttigvis af-